

Sygn. akt **XXVII Ca 698/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Waldemar Beczek
-----------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2017 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **J. J. (1) i M. J.**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie

z dnia 4 sierpnia 2016 r., sygn. akt II C 2944/15

1. prostuje z urzędu oczywistą omyłkę pisarską w wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 4 sierpnia 2016 r. w sprawie sygn. akt II C 2944/15 w ten sposób, że miejsce oznaczenia strony powodowej wpisuje: (...) zamiast (...),

2. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla m. st. Warszawy w Warszawie do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

SSO Waldemar Beczek

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

SSO Waldemar Beczek

Sygn. akt XXVII Ca 698/16

UZASADNIENIE

J. J. (1) i M. J. wniesli o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej siedzibą w W. kwot po 1662,36 złotych wraz odsetkami ustawowymi od dnia 9 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania wskazując, że żądana kwota stanowi odszkodowanie za opóźniony o ponad 3 godziny lot na trasie C.-K..

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie nakazami zapłaty dnia 29 lipca 2015 roku i 30 lipca 2015 r. (sygn. akt II Nc 4664/15 i II Nc 4666/15) orzekł zgodnie z żądaniem pozwów.

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództw w całości wskazując, iż uznał roszczenie powodów, w związku z tym w dniu 26 maja 2015 roku skierował do powoda pismo z prośbą o przekazanie dodatkowych danych, a odszkodowanie zostało wypłacone po ich uzyskaniu.

Pismem z dnia 25 stycznia 2016 roku powodowie ograniczyli powództwo do kwot po 190,49 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 9 lipca 2015 roku do dnia zapłaty wskazując, iż pozwana dokonała wypłaty odszkodowania po korzystnym dla siebie kursie, podczas gdy lot powód ma prawo wyboru kursu, a ponadto odszkodowanie wypłacono z opóźnieniem.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie wyrokiem z 4 sierpnia 2016 r. wydanym w sprawie sygn. akt II C 2944/15 oddalił powództwo w całości oraz obciążył powodów kosztami postępowania w kwotach po 617 zł.

Powodowie powyższy wyrok zaskarżyli w całości apelacją zarzucając mu:

- 1) naruszenie prawa materialnego poprzez błędne uznanie wyłącznego sposobu spełnienia roszczeń pasażerów w walucie euro, które określone zostały art. 7 rozporządzenia (WE) 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku.
- 2) naruszenie prawa procesowego, to jest art. 229 k.p.c. oraz art. 230 k.p.c. poprzez pominięcie istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, faktów przyznanych przez pozwaną i niekwestionowanym postępowaniem, dotyczących uznania przez pozwaną roszczeń objętych pozwem.
- 3) naruszenie prawa procesowego, to jest art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 328 § 2 k.p.c. poprzez dokonanie oceny dowodów:
 - a) w sposób niewszechstronny, tj. z pominięciem pisma procesowego strony powodowej z dnia 25 stycznia 2016 roku;
 - b) w sposób wadliwy tj. po przez przyjęcie, iż żądanie pozwu stał w sprzeczności, co do wyboru waluty, w jakiej dokonana zostanie spłata zobowiązania pozwanej;
- 4) naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 109 § 2 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na uznaniu strony powodowej za stronę przegrywającą postępowanie.
- 5) naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest art. 505 k.p.c. poprzez błędne uznanie, iż przedmiotowe postępowanie winno być rozpatrywane w postępowaniu uproszczonym.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie na rzecz strony powodowej kwoty po 190,97 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 09 lipca 2015 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna, niemniej jednak nie wszystkie z podniesionych w niej zarzutów zasługiwały na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że na podstawie art. 350 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy z urzędu sprostował zaskarżony wyrok, bowiem dostrzegł nieprawidłowość w oznaczeniu strony powodowej. Podkreślić należy, że powodem w przedmiotowej sprawie nie był J. J. (2), bowiem z dokumentów dołączonych do akt sprawy w szczególności dokumentów znajdujących się w aktach sprawy sygn. II C 2945/15 jednoznacznie wskazano, iż pozew złożył M. J.. Sąd I instancji błędnie

oznaczył, jako powoda J. J. (2), podczas gdy powodem był M. J., a tym samym nieprawidłowość tą należało sprostować stosownie do treści ww. przepisu.

Sąd Okręgowy podkreśla, że niniejsza sprawa – z uwagi na przedmiot sporu i jego wartość – rozpoznawana była w postępowaniu uproszczonym. W postępowaniu tym apelację można oprzeć na zarzutach wymienionych enumeratywnie w treści art. 505(9) § 11 pkt 1 i 2 k.p.c. tj. naruszeniu prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie lub naruszeniu przepisów postępowania, jeżeli mogło mieć wpływ na wynik sprawy. W związku z powyższym podstawą zarzutu nie może być np. błędne ustalenie stanu faktycznego sprawy przez sąd I instancji. W literaturze (por. Manowska, Postępowania odrębne, s. 323) słusznie dostrzeżone zostało, że błąd w ustaleniach faktycznych może jednak zostać zgłoszony pośrednio poprzez podniesienie zarzutu naruszenia przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy, np. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, która zamiast swobodna stała się dowolną.

Sąd Okręgowy podkreśla, że dla skutecznego podniesienia zarzutu naruszenia tego przepisu należy wykazać, że Sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania względnie doświadczenia życiowego, to, bowiem jedynie może być przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie jest, więc wystarczające dla skutecznego postawienia zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. przekonanie strony o innej, niż przyjął Sąd, wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie, niż ocena Sądu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 2009 roku, sygn. akt II PK 261/08, LEX nr 707877; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 1998 roku, sygn. akt III CKN 4/98, LEX nr 50231). W ocenie Sądu II instancji skarżący wykazali takie uchybienia w szczególności w zakresie oświadczenia woli powodów zawartego w piśmie z dnia 25 stycznia 2016 r., bowiem Sąd Rejonowy w pisemnych motywach rozstrzygnięcia w lakoniczny sposób odniósł się do jego treści, nie badając, w jakim zakresie i w jaki sposób powodowie ograniczyli powództwo. Przede wszystkim Sąd Rejonowy nie odniósł się do prawidłowości dokonanego przez powodów zaliczenia spełnionego przez pozwanego w dniu 5 lipca 2015 r. świadczenia, zwłaszcza, w jaki sposób rozliczył roszczenie o odsetki oraz kwotę należności głównej. Również Sąd I instancji nie zbadał powoływanego przez powodów w ww. piśmie prawa wyboru waluty, po którym przeliczane było zobowiązanie pozwanego.

W ocenie Sądu Okręgowego wszystkie powyższe okoliczności prowadzą do wniosku, że Sąd I instancji nie przeprowadził kompleksowej analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności w kontekście pisma powodów z dnia 25 stycznia 2016 r. zawierającego oświadczenie o ograniczeniu powództwa. Tym samym zdaniem Sądu Okręgowego Sąd I instancji nie rozpoznał istoty sprawy w zakresie wysokości roszczenia objętego pozwem, a tym samym orzeczenie to w pełni nie poddaje się kontroli instancyjnej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu dla Warszaw-Śródmieścia w Warszawie do ponownego rozpoznania oraz na podstawie art. 108 § 2 k.p.c. pozostawił temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

SSO Waldemar Beczek